

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 5C/236/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2214203142
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Evinová
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2016:2214203142.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dunajská Streda v konaní pred sudkyňou JUDr. Lenkou Evinovou v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpeného advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, Bratislava, IČO: 36 864 421, proti odporcovi: Slovenská republika v jej mene Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie 13, Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

- I. Súd návrh navrhovateľa v celom rozsahu **z a m i e t a**.
- II. Odporcovi súd náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

Návrhom doručeným Okresnému súdu Galanta dňa 27.09.2012 sa navrhovateľ domáhal, aby súd zaviazal odporcu k náhrade škody v sume 125,- eur a nemajetkovej ujmy v sume 323,- eur. Svoj návrh odôvodnil tým, že nesprávny úradný postup Okresného súdu Galanta charakterizovaný - a/ nevydaním rozhodnutia (konkrétne: poverenia súdnemu exekútorovi) v zákonom stanovenej lehote, resp. v primeranom čase a bez zbytočných prietahov a b/ vykonaním úradného postupu bez splnenia zákonných podmienok, bol príčinou konkrétneho následku, ktorý sa prejavil vznikom materiálnej škody a nemajetkovej ujmy na strane navrhovateľa. Exekučný súd (ktorým bol v danom prípade Okresný súd Galanta) vykonaním postupu podľa ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku spôsobom odporujúcim zákonu založil svoju právomoc a postavil sa do pozície orgánu vykonávajúceho komplexné preskúmanie exekučného titulu metódou, ktorá mu ako exekučnému súdu neprináležala. Porušil teda princíp právnej istoty, nakoľko v danej veci bola daná prekážka právoplatne rozhodnutej veci. Bol tu totiž právoplatný rozsudok rozhodcovského súdu, ktorý je rovnocenným exekučným titulom ako rozsudok vydaný všeobecným súdom. Exekučný súd postupoval nesústredene a so zbytočnými prietahmi tak, že k rozhodnutiu o vydanie poverenia pristúpil až po veľmi dlhej dobe (žalobca udáva omeškanie o viac ako 6 mesiacov - pozn. súdu). V tejto súvislosti vznikla navrhovateľovi majetková škoda predstavujúca náhradu istiny spolu s jej príslušenstvom, ktorá viac nemôže byť priznaná všeobecným súdom. Pokiaľ ide o náhradu nemajetkovej ujmy tu navrhovateľ poukázal na článok 46 Ústavy Slovenskej republiky a článok 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Má za to, že samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Vďaka skorému rozhodnutiu exekučného súdu (t.j. rozhodnutiu v zákonnej lehote) mohol navrhovateľ uskutočniť rad krokov smerujúcich k zvýšeniu úspechu mimosúdneho zabezpečenia vymožitelnosti jeho pohľadávky voči povinnému: P. C., H.. XX.XX.XXXX. Dodal, že každý má právo na to, aby sa v jeho veci vykonal ústavné súladný výklad aplikovanej právnej normy. Navrhovateľ vo svojom návrhu súčasne vzniesol námietku zaujatosti sudcov Okresného súdu Galanta.

K návrhu navrhovateľa sa vyjadril odporca, ktorý okrem iného poukázal na nejasný titul nároku na náhradu škody, nakoľko z návrhu nie je zrejmé, či sa namieta nesprávny úradný postup v podobe prietahov v konaní alebo sa nároku navrhovateľ domáha z dôvodu rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia ako nezákonného rozhodnutia. Poukázal na to, že všeobecný súd v konaní o náhradu škody nie je oprávnený posudzovať prietahy v konaní súdu, lebo túto právomoc má iba predseda súdu alebo Ústavný súd Slovenskej republiky. Považoval návrh za podaný predčasne, keďže v zmysle ust. § 15 ods. 1 a § 16 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. od doručenia žiadostí o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody neuplynulo 6 mesiacov. Odporca poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. I. ÚS 16/02, v ktorom ústavný súd konštatoval, že samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty neznamená automaticky prietahy v konaní. Navrhovateľ podľa názoru odporcu nepreukázal podanie sťažnosti na prietahy v konaní a ani rozhodnutie, v ktorom by bolo konštatované porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, ktorých existenciu môže konštatovať len ústavný súd, preto nie je preukázaný ani nesprávny úradný postup. Rovnako odporca namietal aj vyčíslenie materiálnej škody s odôvodnením, že požadovať paušálnu sumu je nesprávne a účelové. V konaní je potrebné preukázať skutočnú škodu listinnými dôkazmi. Pokiaľ ide o nemajetkovú ujmu, poskytovanie finančného zadostučinenia nie je automatické, ale podlieha podrobnému skúmaniu. Ďalej odporca vzniesol námietku premlčania, navrhol návrh v celom rozsahu zamietnuť a priznať mu náhradu trov konania.

Krajský súd v Trnave uznesením zo dňa 18.10.2012 č.k. 10NcC/16/2012-18 rozhodol, že sudcovia Okresného súdu Galanta sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci sp.zn. 15C/405/2012 a vec prikázal na prejednanie a rozhodnutie Okresnému súdu Dunajská Streda, ktorému vec napadla pod sp.zn. 5C/41/2013. Okresný súd Dunajská Streda uznesením zo 17.12.2013 č.k. 5C/41/2013-57 návrhy pôvodne vedené na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 15C/405/2012 vylúčil na samostatné konania. Podľa ust. § 115a ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „O.s.p.“) pojednávanie nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch.

Podľa ust. § 200ea O.s.p. ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1.000,- eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Podľa ust. § 156 ods. 3 O.s.p. vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia ústneho pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením.

Vzhľadom k tomu, že sa jedná o drobný spor, účastníci konania boli poučení o možnosti rozhodnúť vec bez nariadenia pojednávania.

Dňa 14.04.2016 bolo na úradnej tabuli súdu oznámené, že dňa 22.04.2016 o 09:40 hod. v pojednávacej miestnosti č. 7 bude vo veci verejne vyhlásený rozsudok podľa ust. § 115a ods. 2 O.s.p.. Toto oznámenie bolo dňa 15.04.2016 zverejnené aj na webovom sídle Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky.

Súd sa oboznámil s návrhom, s vyjadrením odporcu a vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi: podstatný obsah spisu Okresného súdu Galanta sp.zn. 15Er/896/2008 ako i ostatným obsahom spisu. Súd z e-mailového podania doručeného súdu elektronicky dňa 19.06.2014 zistil, že navrhovateľ na tunajšom súde pod Spr. 155/2014 zaevidoval a doložil znalecký posudok Ekonomickej univerzity v Bratislave č. 1/2014 zo dňa 17.01.2014, ktorý má preukazovať výšku vzniknutej škody. Navrhovateľ v tomto podaní súčasne navrhol vykonanie tohto dôkazu, avšak tunajší súd návrh navrhovateľa na doplnenie dokazovania znaleckým posudkom zamietol, keďže má za to, že navrhovateľom navrhnutý dôkaz bol pre rozhodovanie súdu za tohto skutkového a právneho stavu právne irelevantný. Na základe vykonaného dokazovania tunajší súd zistil nasledovný skutkový stav.

Dňa 01.12.2008 podal JUDr. Rudolf Krutý, súdny exekútor so sídlom Exekútorského úradu v Bratislave na Okresný súd Galanta žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vo veci oprávneného: Pohotovosť, s.r.o. proti povinnému: P. C., H.. XX.XX.XXXX na vymoženie istiny 9.900,- eur s príslušenstvom. Exekučným titulom v danej veci bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu so sídlom v Bratislave z 12.08.2008 sp.zn. SR 07718/08. Okresný súd Galanta dňa 02.12.2008 rozhodol o poverení súdneho exekútora a to vydaním poverenia číslo 5202 046656*, ktorým poveril súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého vykonaním exekúcie voči povinnému P. C., H.. XX.XX.XXXX na vymoženie 9.900,- eur s príslušenstvom na podklade exekučného titulu - rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s. so sídlom v Bratislave č.k. SR 07718/08 zo dňa 12.08.2008. Podľa v

spise sa nachádzajúcej doručenky súdny exekútor prevzal poverenie dňa 12.12.2008. V súvislosti v týmto postupom súdu mala navrhovateľovi vzniknúť škoda, náhrady ktorej sa v tomto konaní domáha. Pokiaľ ide o posúdenie návrhu navrhovateľa súd vychádzal z jeho obsahu. Právne posúdenie zistených skutkových okolností a ich podriadenie pod určitú právnu normu je úlohou súdu. Navrhovateľ tvrdí, že súd vydal poverenie s omeškaním viac ako 6 mesiacov, čo však nekorešponduje s obsahom spisu Okresného súdu Galanta sp.zn. 15Er/896/2008, naopak k vydaniu poverenia došlo hneď na druhý deň po prijatí žiadosti o jeho vydanie.

Podľa ust. § 3 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení účinnom do 31.12.2012 (ďalej len „zákon č. 514/2003 Z.z.“), štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci a) nezákonným rozhodnutím, b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo d) nesprávnym úradným postupom.

Podľa ust. § 3 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z., zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní. Právo na náhradu škody má i ten, s kým nebolo konané ako s účastníkom konania, aj keď s ním, ako s účastníkom konania, konané malo byť. Ak bolo nezákonné rozhodnutie vydané v konaní, na ktoré sa nevzťahujú predpisy o správnom konaní, právo na náhradu škody má ten, komu nezákonným rozhodnutím škoda vznikla (ust. § 5 ods. 1 až 3 zákona č. 514/2003 Z.z.).

Ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu. Právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa (ust. § 6 ods. 1 a 2 zákona č. 514/2003 Z.z.).

Podľa ust. § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehoty, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa ust. § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z., právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa ust. § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len „žiadosť“) s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Každý je povinný bez zbytočného odkladu na požiadanie príslušného orgánu, ktorý koná v mene štátu, písomne oznámiť skutočnosti, ktoré majú význam pre predbežné prerokovanie nároku (ust. § 16 ods. 1, ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z.).

Podľa ust. § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa ust. § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z., v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa ust. § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z., výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo, c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,

d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Podľa článku 48 ods. 2 /prvá veta/ Ústavy Slovenskej republiky, každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom.

Podľa článku 6 ods. 1 /prvá veta/ Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

Podľa ust. § 44 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov účinného do 31.05.2010 ďalej len „Exekučný poriadok“, súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Podľa ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku účinného od 01.06.2010 (teda aj v čase začatia exekučného konania vo veci vedenej na Okresnom súde Galanta pod sp.zn. 15Er/896/2008) súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Nakoľko odporca namietal, že návrh bol podaný predčasne, súd sa najprv vysporiadal s touto námietkou. V danej veci nebolo sporné, že žiadosť o predbežné prejednanie nároku bola Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky doručená 23.04.2012. Medzi podaním žiadosti o predbežné prejednanie nároku a podaním žaloby (27.09.2012) nebola dodržaná zákonná lehota 6 mesiacov. Táto však uplynula počas tohto konania, a preto má súd za to, že táto námietka odporcu nie je vzhľadom na uvedené dôvodná. Bolo nesporné, že nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov zo strany odporcu uspokojený nebol.

Zodpovednosť za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom, alebo nezákonným rozhodnutím podľa zákona č. 514/2003 Z.z. je osobitnou zodpovednosťou a zodpovednosťou objektívnou (bez ohľadu na zavinenie). Všetky zákonné podmienky vzniku tejto zodpovednosti musia byť splnené kumulatívne. Pri nesplnení čo i len jednej podmienky zodpovednosť za škodu nevznikne. Pri splnení všetkých podmienok naraz sa zodpovednosti za škodu nemožno zbaviť. Základnými predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom alebo nezákonným rozhodnutím sú: 1/ nezákonné rozhodnutie, resp. nesprávny úradný postup, 2/ vznik a existencia škody a 3/ príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom a škodou.

Nesprávnym úradným postupom môže byť aj oneskorené vydanie rozhodnutia v dôsledku porušenia stanovených alebo primeraných lehôt na jeho vydanie, lebo znaky nesprávneho úradného postupu má aj nečinnosť štátneho orgánu alebo jeho činnosť, ktorá nie je vykonaná v stanovenej lehote alebo v lehote, ktorá zodpovedá právu na prejednanie veci „bez zbytočných prietahov“ (čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky) - rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 30.06.2010 sp.zn. 5Cdo 126/2009.

V danom prípade mal súd za preukázané, že exekučný súd poverenie vydal, a to hneď na druhý deň po doručení žiadosti súdneho exekútora o jeho vydanie. T.j. nepreukázali sa ako pravdivé tvrdenia navrhovateľa o tom, že by exekučný súd bol vydal poverenie s omeškaním viac ako 6 mesiacov. Naopak bolo preukázané, že exekučný súd vydal poverenie včas.

Tunajší súd má za to, že exekučný súd postupoval v súlade so zákonom. Z ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyplýva, že zákon upravuje procesnú lehodu 15 dní na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie pre prípad, že exekučný súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, pričom od 01.06.2010 ani táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa ust. § 41 ods. 2 písm. c) a d), teda aj v prípade vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Nesprávny úradný postup možno vymedziť tak, že ide o porušenie právnou normou predpísaného postupu štátneho orgánu, alebo účelu postupu štátneho orgánu, či už súvisí alebo nesúvisí s

rozhodovacou činnosťou štátneho orgánu a ak tento postup nenašiel svoj bezprostredný výraz vo vydanom rozhodnutí (rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 4 Cdo 24/2004).

Súd na základe vyššie uvedeného preto dospel k záveru, že v danom prípade k nesprávnemu úradnému postupu súdu ani k vydaniu nezákonného rozhodnutia nedošlo a preto ani nemohlo dôjsť k vzniku škody ani nemajetkovej ujmy tak, ako to tvrdí navrhovateľ.

Čo sa týka prieťahov v konaní, otázku, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov garantované v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (prieťahy v konaní tvrdil navrhovateľ), je kompetentný preskúmať len ústavný súd, ktorý ju v súlade so svojou ustálenou judikatúrou preskúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu, najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). Súdne konanie nie je kompetentný preskúmať súd v konaní o náhrade škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z., ale len Ústavný súd Slovenskej republiky na podklade ústavnej sťažnosti. Opačný výklad by znamenal, že by existovalo niekoľko orgánov, ktoré by boli oprávnené v tom istom čase preskúmať postup toho istého súdu z hľadiska vzniku zbytočných prieťahov. Pokiaľ by súd konajúci o náhrade škody mohol hodnotiť postup iného súdu z hľadiska existencie zbytočných prieťahov, znamenalo by to absurdný záver, keďže všeobecné súdy by preskúmavali postup iných všeobecných súdov, pričom uvedené by mohlo smerovať aj k porušeniu inštančného princípu v súdnictve. Vecne príslušné pre rozhodovanie sporov o náhradu škody sú v prvom stupni zásadne okresné súdy, avšak súdy, ktoré môžu porušiť právo fyzických a právnických osôb na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, môžu byť aj súdy vyššieho stupňa - krajský súd, najvyšší súd (porovnaj napr. dôvodová správa k zákonu č. 412/2012 Z.z.). Rozhodnutie ústavného súdu navrhovateľ nepredložil a na toto sa vo svojom návrhu ani neodvolával.

Vzhľadom však na obsah exekučného spisu má tunajší súd za to, že nie je možné uvažovať o vzniku prieťahov konaní zo strany exekučného súdu, poukazujúc na skutočnosť, že poverenie bolo vydané na druhý deň po doručení žiadosti o vydanie poverenia.

Z uvedeného je zrejmé, že navrhovateľ v konaní nepreukázal nesprávny úradný postup súdu ani nezákonné rozhodnutie súdu. Keďže všetky podmienky musia byť splnené kumulatívne, pri aplikácii logického výkladu bolo nadbytočné a nevhodné dokazovať splnenie ďalších podmienok. Na základe uvedeného súd návrh ako nedôvodný v celom rozsahu zamietol. Ďalšími predpokladmi zodpovednosti za škodu sa už preto nezaoberal.

Pokiaľ ide o vznesenú námietku premlčania zo strany odporcu súd uvádza nasledovné. Premlčanie sa podľa ustálenej súdnej praxe skúma len u existujúceho nároku. Preto, keď súd dospel k záveru, že nárok navrhovateľa nevznikol, vznesenou námietkou premlčania sa taktiež už nezaoberal.

Súd ďalej uvádza, že v prípade, ak sa v odôvodnení nezaoberal konkrétnou námietkou účastníkov konania, urobil tak preto, že daný argument a taktiež odpoveď naň nepovažoval pre rozhodnutie za rozhodujúce (Ruiz Torija c. Španielsko z 09.12.1994, séria A, č. 303-A, s.12, § 29; Hiro Balani c. Španielsko z 09.12.1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29.05.1997; Higgins c. Francúzsko z 19.02.1998).

V závere dáva súd navrhovateľovi do pozornosti, že do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv slobôd nepatrí dožadovať sa ním navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (I. ÚS 97/97), resp. toho, aby súdy preberali alebo sa riadili výkladom všeobecne záväzných predpisov, ktorý predkladá účastník konania (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03).

Len pre úplnosť súd uvádza, že navrhovateľ vo svojom žalobnom petite žiadal najprv o veci rozhodnúť tzv. medzitýmny rozsudkom (ust. § 152 ods. 2 O.s.p.). K tomu súd uvádza, že ak súd uzná, že je tu dôvod pre postup podľa ust. § 152 ods. 2 O.s.p., môže vydať medzitýmny rozsudok aj bez návrhu účastníka konania. Ak súd takémuto návrhu účastníka konania na vydanie medzitýmneho rozsudku nevyhoví, nevydáva o tom zvláštne rozhodnutie a s týmto návrhom sa ani nemusí vyporiadať v odôvodnení rozhodnutia o veci samej.

Podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. a konštatoval, že odporcovi vzniklo právo na náhradu trov konania voči navrhovateľovi, ktorý v konaní úspech nemal. Súd však úspešnému odporcovi náhradu trov konania nepriznal, pretože mu žiadne v tomto konaní nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Trnave (§ 204 ods. 1 O.s.p.).

Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá toto vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu (§ 251 ods. 1 O.s.p.). Ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (§ 251 ods. 2 O.s.p.).